

UOHSX00E2PUD

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-V0177/2020/PZ

Číslo jednací: ÚOHS-35027/2020/321/VJu

Brno 12. 11. 2020

Ve zkráceném přezkumném řízení ve smyslu § 98 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zahájeném z moci úřední, jehož účastníky jsou dle § 95 odst. 4 téhož zákona

- **zadavatel** – Liberecký kraj, IČO 70891508, se sídlem U Jezu 642/2a, 460 01 Liberec, ve správním řízení zastoupený obchodní společností HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, IČO 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1,
- **navrhovatel** – Witbystar a.s., IČO 28360010, se sídlem Kaprova 42/14, 110 00 Praha 1, ve správním řízení zastoupený Mgr. Jiřím Hoňkem, advokátem, ev. č. ČAK 04726, IČO 66242576, se sídlem Opletalova 1284/37, 110 00 Praha 1,

ve věci přezkumu rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-24250/2020/522/PKř ze dne 6. 8. 2020 vydanému ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0330/2017/VZ a rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže o rozkladu navrhovatele ze dne 19. 8. 2020 proti výše citovanému rozhodnutí č. j. ÚOHS-31231/2020/321/VJu ze dne 20. 10. 2019 vydanému ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-R0164/2020/VZ, jejichž předmětem bylo přezkoumání úkonů zadavatele směřujících k „Nabytí výlučné majetkové účasti (podílu) ve společnosti zajišťující veřejnou službu v přepravě cestujících v autobusové dopravě“ mimo zadávací řízení, kdy oznámení o dobrovolné průhlednosti ex ante bylo odesláno k uveřejnění dne 11. 7. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek

dne 14. 7. 2017, pod ev. č. Z2017-018589 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 14. 7. 2017, pod ev. č. 2017/S 133-272124,

jsem podle § 97 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle ustanovení § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 95 odst. 6 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 6. 8. 2020, č. j. ÚOHS-24250/2020/522/PKř vydané v řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0330/2017/VZ

a

rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 20. 10. 2020, č. j. ÚOHS-31231/2020/321/VJu vydané v řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-R0164/2020/VZ

r u š í m,

a to s účinky ode dne právní moci přezkoumávaných rozhodnutí dle § 99 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Liberecký kraj, IČO 70891508, se sídlem U Jezu 642/2a, 460 01 Liberec, ve správním řízení zastoupený obchodní společností HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, IČO 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1, zastoupení ověřeno na základě plné moci ze dne 15. 6. 2020 (dále jen „**zadavatel**“) – oznámil prostřednictvím Oznámení o dobrovolné průhlednosti ex ante, které bylo odesláno k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 7. 2017 (dále jen „**dobrovolné oznámení**“), svůj záměr spočívající v „Nabytí výlučné majetkové účasti (podílu) ve společnosti zajišťující veřejnou službu v přepravě cestujících v autobusové dopravě“ mimo zadávací řízení. Předmětné oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 14. 7. 2017, pod ev. č. zakázky Z2017-018589 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 14. 7. 2017, pod ev. č. 2017/S 133-272124.
2. V Oddílu II s názvem „Předmět“ dobrovolného oznámení je v bodu II.2.4) „Popis zakázky“ uvedeno následující: „Nabytí podílu ve společnosti zajišťující veřejnou službu v přepravě cestujících v autobusové dopravě za účelem získání 100% podílu v této společnosti a následného zajištění provozování autobusové dopravy na území Libereckého kraje na základě vertikální spolupráce.“ Jako konečná hodnota veřejné zakázky byla zadavatelem v bodu II.1.7) dobrovolného oznámení uvedena částka 18 000 000 Kč.
3. Dne 28. 7. 2017 podal navrhovatel – BusLine a.s., IČO 28360010, se sídlem Na Rovinkách 211, Podmoklice, 513 01 Semily, (nyní Witbystar a.s., IČO 28360010, se sídlem Kaprova 42/14, 110 00 Praha 1), ve správním řízení zastoupen Mgr. Jiřím Hoňkem, advokátem,

ev. č. ČAK 04726, IČO 66242576, se sídlem Opletalova 1284/37, 110 00 Praha 1, zastoupení ověřeno na základě plné moci ze dne 15. 8. 2017 (dále jen „**navrhovatel**“) – zadavateli námitky proti dobrovolnému oznámení o záměru uzavřít smlouvu a proti postupu zadavatele, který směřuje k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení. Tyto však zadavatel rozhodnutím ze dne 8. 8. 2017 odmítl.

4. Vzhledem k tomu, že se navrhovatel s rozhodnutím zadavatele o námitkách neztotožnil, podal dne 18. 8. 2017 k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z téhož dne (dále jen „**návrh**“).
5. Dne 13. 10. 2017 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0330/2017/VZ-29881/2017/521/MŽi z téhož dne (dále jen „**první meritorní rozhodnutí Úřadu**“).
6. Dne 27. 10. 2017 obdržel Úřad rozklad navrhovatele z téhož dne proti prvnímu meritornímu rozhodnutí Úřadu. Navrhovatel rozkladem napadl nesprávné právní posouzení skutkového stavu věci správním orgánem.
7. Rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0194/2017/VZ-00305/2018/323/EBr ze dne 4. 1. 2018 (dále jen „**druhostupňové rozhodnutí I**“), předseda Úřadu první meritorní rozhodnutí Úřadu v celém rozsahu pro jeho nezákonnost zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.
8. V odůvodnění zrušujícího druhostupňového rozhodnutí I předseda Úřadu k otázce naplnění znaků veřejné zakázky odkázal zejména na důvodovou zprávu k § 14 zákona č. 137/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“) a dále na komentářovou literaturu k výše uvedenému § 14 zákona. Dále poukázal na skutečnost, že unijní úprava nebrání vnitrostátnímu zákonodárci přijmout přísnější opatření v oblasti veřejných zakázek, než jaká vyžaduje směrnice. V nyní projednávaném případě tedy nebylo možné přihlížet pouze k výkladu unijní úpravy a její preambule, nýbrž bylo nutné primárně přihlížet k jazykovému výkladu zákona, neboť jeho znění může stanovit přísnější pravidla pro zadávání veřejných zakázek než samotná unijní úprava (k čemuž v projednávaném případě také došlo). Z výše uvedeného bylo tedy zcela zřejmé, že je pro tvorbu závěrů v dané věci třeba vykládat předně ustanovení § 14 odst. 1 zákona a nikoli úpravu unijní. Konkrétně pak předseda Úřadu vyslovil závěr, že zákon záměrně pracuje s pojmem „věc“ ve smyslu § 489 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**občanský zákoník**“), a že vše (akcie, pohledávky ...), co chtěl zadavatel svým jednáním pořídit, spadá pod definici „věci“ ve smyslu § 489 občanského zákoníku a může být tedy předmětem veřejné zakázky na dodávky ve smyslu § 14 odst. 1 zákona.
9. Co se týká údajné neexistence hospodářské soutěže, měl předseda Úřadu za to, že v tomto případě hospodářská soutěž prokazatelně existovala, když zadavateli bylo lhostejné, která z jím oslovených společností přistoupí na jeho podmínky. Nic ze zjištěných skutečností totiž neprokazovalo, že by zadavatel trval na nabytí podílu jen jediné konkrétní společnosti.
10. Úřad tedy dle názoru předsedy Úřadu v prvním meritorním rozhodnutí Úřadu nesprávně vyložil znění § 14 odst. 1 zákona, když konstatoval, že úplatné nabytí akcií, pohledávek či závodu není veřejnou zakázkou na dodávky. Zároveň Úřad učinil nesprávný závěr týkající se neexistence hospodářské soutěže. Co se týká přezkumu, zda by jednáním zadavatele nedošlo k obcházení zákona, to je nutné posoudit nejen s ohledem na dobu vzniku jednotlivých

zadavatelem oslovených společností, nýbrž také s ohledem na ostatní skutečnosti blíže nastíněné v bodě 48. odůvodnění druhostupňového rozhodnutí I.

11. Dne 19. 3. 2018 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0330/2017/VZ-08408/2018/521/MŽi z téhož dne (dále jen „**druhé meritorní rozhodnutí Úřadu**“).
12. Ve výroku I. druhého meritorního rozhodnutí Úřad rozhodl, že zadavatel v rozporu s ustanovením § 2 odst. 3 zákona směřuje k zadání veřejné zakázky, jejímž předmětem je pořízení podílu v obchodní společnosti zajišťující veřejnou službu v přepravě cestujících v autobusové dopravě za účelem následného zajištění provozování autobusové dopravy na území Libereckého kraje, a to koupí 76 380 kusů kmenových akcií obchodní společnosti ČSAD Liberec, a.s., IČO 25045504, se sídlem České mládeže 594/33, 460 06 Liberec, (dále jen „**ČSAD Liberec**“) od obchodní společnosti Liberecká automobilová doprava, s.r.o., IČO 47309440, se sídlem České mládeže 594/33, 460 06 Liberec, (dále jen „**LIAD s.r.o.**“) mimo zadávací řízení, přičemž dne 18. 8. 2017 již byla uzavřena RÁMCOVÁ SMLOUVA O PŘEVODU AKCIÍ č. OLP/2941/2017 mezi zadavatelem (jako nabyvatelem) a obchodní společností LIAD s.r.o. (jako převodcem), ve které uvedené smluvní strany vymezily mj. konkrétní znění smlouvy o převodu akcií a sjednaly podmínky, za nichž bude smlouva o převodu akcií uzavřena (dále jen „Rámcová smlouva“), ačkoliv je povinen předmětnou veřejnou zakázku zadat v některém z v úvahu připadajících druhů zadávacích řízení uvedených v § 3 zákona.
13. Ve výroku II. Úřad konstatoval, že zadavatel v rozporu s ustanovením § 2 odst. 3 zákona směřuje k zadání veřejné zakázky, jejímž předmětem je koupě závodu nebo části závodu společnosti zajišťující veřejnou službu v přepravě cestujících v autobusové dopravě za účelem následného zajištění provozování autobusové dopravy na území Libereckého kraje, a to koupí závodu nebo části závodu navrhovatele mimo zadávací řízení, kdy zadavatel oslovil přípisem ze dne 15. 5. 2017 navrhovatele s nabídkou jednání o přímém vstupu do společnosti, příp. o odkoupení závodu nebo jeho části, a následně dne 28. 7. 2017 obdržel přípis navrhovatele, v němž je uvedeno, že tento upřednostňuje prodej části závodu, ačkoliv je povinen předmětnou veřejnou zakázku zadat v některém z v úvahu připadajících druhů zadávacích řízení uvedených v § 3 zákona.
14. Ve výroku III. Úřad rozhodl, že zadavatel v rozporu s ustanovením § 2 odst. 3 zákona směřuje k zadání veřejné zakázky, jejímž předmětem je koupě části závodu společnosti zajišťující veřejnou službu v přepravě cestujících v autobusové dopravě za účelem následného zajištění provozování autobusové dopravy na území Libereckého kraje, a to koupí části závodu obchodní společnosti ČSAD Česká Lípa a.s., IČO 25497987, se sídlem Rotavská 2656/2b, 155 00 Praha 5 (do 28. 6. 2018 se sídlem Lumiérů 181/41, 152 00 Praha 5, dále jen „**ČSAD Česká Lípa**“) mimo zadávací řízení, kdy zadavatel oslovil přípisem ze dne 15. 5. 2017 jmenovanou obchodní společnost s nabídkou jednání o přímém vstupu do společnosti, příp. o odkoupení závodu nebo jeho části, a následně vzala Rada Libereckého kraje usnesením č. 1504/17/mRK ze dne 16. 8. 2017 na vědomí nabídku jmenované obchodní společnosti k odprodeji části závodu, ačkoliv je povinen předmětnou veřejnou zakázku zadat v některém z v úvahu připadajících druhů zadávacích řízení uvedených v § 3 zákona.
15. Ve výrocích IV., V., a VI. druhého meritorního rozhodnutí Úřad jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele uvedeného ve výrocích I., II. a III. druhého meritorního rozhodnutí Úřad zakázal zadavateli pokračovat v postupu směřujícím (1) k nabytí akcií

obchodní společnosti ČSAD Liberec, (2) k nabytí závodu nebo části závodu navrhovatele, (3) k nabytí závodu nebo části závodu obchodní společnosti ČSAD Česká Lípa v hodnotě přesahující finanční limit pro veřejnou zakázku malého rozsahu na dodávky, mimo zadávací řízení.

16. Výrokem VII. pak Úřad uložil zadavateli povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.
17. V rámci odůvodnění výroků I. až III. druhého meritorního rozhodnutí Úřadu Úřad vyslovil, že zadavatel svým jednáním směřuje ke koupi akcií společnosti ČSAD Liberec, dále že tento hodlá realizovat posouzení možnosti koupě závodu společnosti ČSAD Česká Lípa a vede komunikaci s navrhovatelem o možnosti koupě části závodu navrhovatele. Úřad proto zkoumal, zda výše uvedená jednání naplňují znaky veřejné zakázky, kterou by měl zadavatel zadávat v zadávacím řízení. Základní spornou otázkou zejména bylo, zda se v případě pořízení akcií či závodu (či jeho části) nejedná o veřejnou zakázku na dodávky. Při tomto zjištění vycházel ze znění § 14 odst. 1 zákona, dále z důvodové zprávy týkající se tohoto ustanovení a z komentářové literatury, když dospěl k závěru, že zákon záměrně pracuje s pojmem „věc“ ve smyslu občanského zákoníku. Vše, co chtěl tedy zadavatel svým jednáním pořídit (tedy akcie i závod), spadá pod definici „věci“ ve smyslu § 489 občanského zákoníku a může být tedy předmětem veřejné zakázky na dodávky ve smyslu § 14 odst. 1 zákona.
18. K tomu Úřad dále podotkl, že zákon (oproti předchozímu zákonu č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách) neupravuje žádnou výjimku, která by se vztahovala na dodání cenných papírů či obchodního závodu. Uzavření smlouvy o úplatném nabytí akcií či závodu (případně jeho části) je tedy per definitionem zadáním veřejné zakázky.
19. V rámci odůvodnění výroků IV., V. a VI. druhého meritorního rozhodnutí Úřad konstatoval, že s ohledem na to, že zadavatel směřuje k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení, ačkoliv je povinen veřejnou zakázku zadat v některém z úvahu přicházejících zadávacích řízení, rozhodl Úřad o uložení zákazu zadavateli v tomto jednání pokračovat.
20. Dále Úřad uvedl, že zákaz postupu směřujícího k nabytí akcií, závodu či jeho části je vyslovován toliko k nabytí těchto věcí v celkové hodnotě přesahující limit pro veřejnou zakázku malého rozsahu z toho důvodu, že uvedené věci v hodnotě odpovídající veřejné zakázce malého rozsahu není zadavatel povinen nabýt na základě provedeného zadávacího řízení.
21. Rozkladem ze dne 3. 4. 2018 zadavatel napadl druhé meritorní rozhodnutí Úřadu. Předseda Úřadu o rozkladu zadavatele rozhodl rozhodnutím č. j. ÚOHS-R0057/2018/VZ-18785/2018/323/EBr ze dne 25. 6. 2018 (dále jen „**druhostupňové rozhodnutí II**“), kterým rozklad zamítl a druhé meritorní rozhodnutí Úřadu potvrdil.

II. Soudní přezkum krajským soudem

22. Proti druhostupňovému rozhodnutí II podal zadavatel žalobu u Krajského soudu v Brně (dále jen „**krajský soud**“). Krajský soud rozsudkem č. j. 31 Af 70/2018 – 131 ze dne 27. 5. 2020 (dále jen „rozsudek ze dne 27. 5. 2020“) zrušil druhostupňové rozhodnutí II a druhé meritorní rozhodnutí Úřadu a vrátil věc Úřadu k dalšímu řízení.
23. Krajský soud v odůvodnění svého rozsudku mj. konstatoval, že při výkladu znění § 14 odst. 1 zákona je třeba pojem „věc“, jakožto předmět veřejné zakázky na dodávky, interpretovat

eurokonformně, tj. ve shodě s pojmem „výrobek“ (potažmo „produkt“) dle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. 2. 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (dále jako „**zadávací směrnice**“), nikoliv dle definice obsažené v § 489 občanského zákoníku.

24. Krajský soud pak dále dovodil, že z ničeho nelze seznat úmysl zákonodárce odchýlit se od znění a výkladu zadávací směrnice a rozšířit tak dopady zákona i na nákup cenných papírů, závodu či obchodního podílu. Byť tedy zákon přesně doslovným zněním neodpovídá znění směrnice, není dle krajského soudu důvodu upřednostnit výklad pojmu „veřejná zakázka na dodávky“ založený na výkladu pojmu věc dle občanského zákoníku oproti výkladu založenému za znění zadávací směrnice a tedy pojem veřejná zakázka na dodávky se musí vykládat jako „veřejné zakázky, jejichž předmětem je koupě výrobků, leasing výrobků nebo jejich nájem, s možností následné koupě nebo bez ní“, tedy úžeji, než jak to vyložil Úřad. V tomto smyslu tudíž krajský soud cenný papír, obchodní závod či podíl v obchodní korporaci nepovažuje za předmět veřejné zakázky na dodávky.
25. Dále krajský soud konstatoval, že v postupu zadavatele neshledává obcházení zákona. Dle soudu je přípustné, aby zadavatel za účelem zajištění svých potřeb založil obchodní společnost, nebo aby takovou společnost jinak nabyt a poté k zajištění svých potřeb využil vertikální spolupráce dle § 11 zákona. Za obcházení zákona nelze dle krajského soudu principiálně považovat snahu navrhovatele zajistit službu ve veřejném zájmu pomocí vertikální spolupráce, neboť 1) taková snaha je legitimní, 2) stav, o jehož nastolení žalobce usiluje, je zákonem předpokládaný, 3) cesta, kterou žalobce k dosažení tohoto stavu volí, je očekávatelná a přípustná a 4) soulad vertikální spolupráce se zákonem je Úřadem kontrolovatelný.
26. Navrhovatel i Úřad napadli rozsudek ze dne 27. 5. 2020 kasační stížností.

III. Přezkoumávaná rozhodnutí

27. Dne 6. 8. 2020 vydal Úřad v této věci rozhodnutí č. j. ÚOHS-24250/2020/522/PKř (dále jako „**přezkoumávané prvostupňové rozhodnutí**“), kterým dle § 265 písm. c) zákona zamítl návrh navrhovatele ze dne 18. 8. 2017, neboť nesměřuje proti postupu, který je zadavatel povinen dodržovat podle zákona. Úřad vyšel z právních názorů krajského soudu vyslovených v rozsudku ze dne 27. 5. 2020 a tyto převzal. Přezkoumávané prvostupňové rozhodnutí napadl navrhovatel řádně podaným rozkladem, o němž předseda Úřadu rozhodl svým rozhodnutím ze dne 20. 10. 2020, č. j. ÚOHS-31231/2020/321/VJu vydaném v řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-R0164/2020/VZ (dále jen „**přezkoumávané druhostupňové rozhodnutí**“, přezkoumávané prvostupňové rozhodnutí a přezkoumávané druhostupňové rozhodnutí dále společně jako „**přezkoumávaná rozhodnutí**“), kterým rozklad navrhovatele zamítl a přezkoumávané prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

IV. Kasační rozhodnutí Nejvyššího správního soudu

28. Dne 29. 10. 2020 vydal Nejvyšší správní soud rozsudek č. j. 9 As 139/2020 – 125 (dále jako „**rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020**“), kterým zrušil rozsudek ze dne 27. 5. 2020 a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

29. Nejvyšší správní soud (dále jako „NSS“) konstatoval, že závěry krajského soudu o tom, že pojem veřejná zakázka na dodávky dle § 14 odst. 1 zákona nedopadá i na koupi akcií (obchodního podílu) jsou nesprávné a tento pojem nelze vykládat tak, jak to učinil krajský soud. NSS tedy na rozdíl od krajského soudu konstatoval, že z ničeho nevyplývá, že by zákonodárce navzdory rozdílnosti jazykového znění definice pojmu zakázky na dodávky dle zákona a dle zadávací směrnice měl v úmyslu tento pojem vykládat ve smyslu zadávací směrnice. NSS tak přisvědčil závěrům Úřadu vysloveným v druhém meritorním rozhodnutí Úřadu a rozhodnutí o rozkladu II, tedy že pořízení obchodního podílu spadá pod definici veřejné zakázky na dodávky dle § 14 odst. 1 zákona.

V. Přezkumné řízení

30. Na základě návrhu rozkladové komise jmenované dle § 152 odst. 3 ve spojení s § 95 odst. 6 správního řádu jsem ve věci rozhodl, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno, přičemž jsem byl veden následujícími důvody.
31. V řízení sp. zn. ÚOHS-S0330/2017/VZ (a na něj navazujících řízeních o rozkladech) došlo k tomu, že rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020 pravomocně zrušil rozsudek krajského soudu ze dne 27. 5. 2020. V důsledku toho „obživlo“ druhé meritorní rozhodnutí Úřadu a rozhodnutí o rozkladu II. Přezkoumávaná rozhodnutí jsou druhými rozhodnutími v téže věci (prvostupňovým a druhostupňovým) a vznikly tak pochybnosti o zákonnosti přezkoumávaných rozhodnutí.
32. Nastalá situace je judikaturou Nejvyššího správního soudu opakovaně označována jako nežádoucí (viz např. rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 31. 5. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006-49), neboť je v rozporu s principem non bis in idem. Ačkoliv je tento princip zakotven výslovně toliko pro trestní oblast (čl. 40 odst. 5 Listiny základních práv a svobod), Nejvyšší správní soud ve své rozhodovací praxi tento princip, který Nejvyšší správní soud chápe jako „stěžejní princip správního řízení“, rozšířil i na oblast správního práva (srov. rozsudek uvedeného soudu ze dne 23. 10. 2003, č. j. 2 A 614/2002-36).
33. Jak dovozuje i Nejvyšší správní soud (viz např. rozsudek ze dne 9. 6. 2016, č. j. 2 Azs 307/2015-41), nežádoucí situaci spočívající v tom, že je o téže věci rozhodnuto dvěma rozhodnutími, by měl primárně odstranit příslušný správní orgán, přičemž vhodný způsob řešení nabízí správním řád ve svém § 94 a násl. upravujícím přezkumné řízení.
34. Přezkumné řízení je určeno pro přezkum pravomocných rozhodnutí, je-li dána pochybnost o jejich souladu s právními předpisy. V případě dvou rozhodnutí vydaných v téže věci spočívá nezákonnost v rozporu s principem non bis in idem.
35. Tento princip je stěžejní a dle judikatury před ním ustupuje i zásada zakotvená v § 96 odst. 2 správního řádu, podle kterého se soulad s právními předpisy posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání. V době, kdy došlo k vydání v pořadí druhého správního rozhodnutí v téže věci, rozpor s principem non bis in idem neexistoval. Ten vznikl až následně s oživením rozhodnutí prvního.
36. Přezkoumávaná rozhodnutí jsou založena na nesprávném právním názoru krajského soudu, jak konstatoval Nejvyšší správní soud. Naopak druhé meritorní rozhodnutí Úřadu a rozhodnutí o rozkladu II jsou založena na právním názoru, jež Nejvyšší správní soud v rozsudku NSS ze dne 29. 10. 2020 označil za správný. Všechna dotčená rozhodnutí jsou

vydána v téže věci a vedle sebe tak nemohou obstát. Pozdější, přezkoumávaná rozhodnutí, je tedy třeba vzhledem k výše uvedenému zrušit, jelikož právě jejich existence porušuje zásadu shora uvedenou zásadu non bis in idem.

37. Dále uvádím, že přezkoumávaná rozhodnutí nabyla právní moci dne 20. 10. 2020, dotčený rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020 byl vydán uvedeného dne a Úřadu byl téhož dne také doručen. Z toho je zřejmé, že jsou k datu vydání tohoto rozhodnutí zachovány lhůty dle § 96 odst. 1 správního řádu.
38. Neboť v této věci nebylo nutno provádět dokazování, porušení právního předpisu je zjevné ze spisového materiálu (porušení zásady non bis in idem) a v této věci není zapotřebí vyjádření účastníků ve věci, jsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení dle § 98 správního řádu.
39. Jelikož jsem neshledal okolnosti, které by odůvodňovaly jiné řešení, určuji, že účinky tohoto rozhodnutí nastávají ode dne právní moci přezkoumávaných rozhodnutí, tj. ode dne 21. 10. 2020.
40. Vzhledem k tomu, že ve věci již bylo vydáno druhé meritorní rozhodnutí Úřadu a rozhodnutí o rozkladu II, která jsou pravomocná a vyvolávají právní účinky, nelze věc vrátit prvnímu stupni k dalšímu řízení, když žádné řízení již není vedeno a není tedy řízení, do něž by se bylo možno navrátit. Z tohoto důvodu jsou přezkoumávaná rozhodnutí zrušena bez dalšího.

VI. Závěr

41. S ohledem na to, že přezkoumávaná rozhodnutí byla shledána nezákonnými, bylo třeba přezkoumávaná rozhodnutí zrušit.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Odboru druhostupňového rozhodování VZ, tř. Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek podle § 85 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů se rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu činí v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Mgr. Jiří Honěk, advokát, Opletalova 1284/37, 110 00 Praha 1
2. HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy